

ikke i tvivl om at man fra SF's side godt er bekendt med.

Det er meget vigtigt, at støttepersonen er så kvalificeret, at pågældende ikke overinvolverer sig i misbrugeren og dermed kommer til at optræde uprofessionelt på bekostning af barnets sundhed og behov. Det er et af de dilemmaer, vi har.

Vi mener, at familieambulatoriemodellen, der virkelig har gjort en forskel, let vil kunne etableres som et landsdækkende tilbud, der kan sikre, at alle tungt belastede misbrugere og deres børn får et kvalificeret tilbud om hjælp.

Forebyggelse på gadeplan med gratis rådgivning, gratis prævention og gratis graviditetstest som i Reden i København er ligeledes vigtig at have i alle dele af landet, således at graviditeter kan forebygges, eller at graviditeterne opdages så hurtigt, at rådgivning og støtte kan tilbydes.

Vi er ikke afvisende fra Socialdemokraternes side, men vi vil se nærmere på økonomi og øvrige tilbud i Socialudvalget, da det er vigtigt, at en gravid misbruger bliver støttet rigtigt fra starten, så det både er moren og fosteret og dermed barnets tarv, der bliver tilgodeset.

Pia Kristensen (DF):

Det her forslag er jo en genfremsettelse, og jeg må sige, at Dansk Folkeparti ikke har ændret holdning siden sidste gang, vi behandlede det her forslag. Vi sagde nej til det, ikke fordi vi har noget imod en støtte- og kontaktpersonordning, men vi mener blot ikke, det kan stå alene.

Kl. 16.20

I Dansk Folkeparti synes vi selvfølgelig, det er sympatisk, at SF fremsætter det her forslag, for det er også vigtigt, at vi får diskuteret, hvordan vi bedst kan hjælpe gravide stofmisbrugere. Når det er sagt, så må jeg så sige, at vi i vores parti i særdeleshed lægger vægt på det ufødte barns ret til at blive født sundt og uden skader. Og spørgsmålet er så, om en støtteperson er en rigtig indsats. Det er vi faktisk betænkelige ved.

I Dansk Folkeparti er vi som sagt ikke betænkelige ved støtte- og kontaktpersonordningen, men vi tror altså ikke på, at det er de vises sten i denne her sammenhæng. Vi tror, der skal helt andre metoder til. Vi mener ganske enkelt, at der må skabes mulighed for, at gravide misbrugere kan tvangstilbagesholdes i behandling, præcis som man gør det i Norge.

Den gældende lov i Danmark er baseret på tredobbelt frivillighed. For det første er det den enkelte amtskommune, der tager stilling til, om

man vil anvende loven og fastholde stofmisbrugere i behandling, for det andet kræves der en konkret beslutning om at tilbyde stofmisbrugere at indgå kontraktbehandling for stofmisbrug med mulighed for tilbageholdelse, og for det tredje kræves der tilslutning fra den stofmisbrugers side, som har fået tilbud om kontrakt af den omhandlede type. Problemstillingen for os at se er, at der ikke er ret mange amtskommuner, der finder, at stofmisbrugsbehandling bør baseres på motivation og frivillighed, eller rettere sagt at de anvender loven.

I Dansk Folkeparti mener vi, at lovgivningen skal skærpes, og vi er faktisk enige med tidligere formand for Børns Vilkår, John Halse, når han siger, at det er moralsk forkasteligt, at man ikke har turdet tage en ordentlig politisk diskussion om det ufødte barns rettigheder, så gravide misbrugere tvinges til at foretage et valg.

Vi er også enige med læge May Olofsson, der er leder af Familieambulatoriet på Hvidovre Hospital, når hun siger, at det skal være muligt at tvangstilbagesholde gravide misbrugere, som er i behandling på sygehusafdelinger. Og hvis nogen har forstand på gravide stofmisbrugere og de skader, de påfører deres ufødte børn, så må det være May Olofsson, som i årevis har beskæftiget sig med området og har skrevet bøger om det.

Der har været så forfærdelig mange sager, og May Olofsson har beskrevet virkeligheden fra den praktiske hverdag: en prostitueret stofmisbruger; i øvrigt en tredjegangsfødende, føder et for tidligt født barn med en betydelig hjerneskade; en ottendegangsfødende misbruger, som i forvejen har syv tvangsanbragte børn, føder et nyt svært skadet barn, også dette barn tvangsanbringes. En andengangsfødende indlægges med bylder, fordi hun fejlfixer, hun føder et dødfødt barn, og en efterfølgende obduktion af barnet viser tilstedeværelse af metadon, morfin, ketogan, amfetamin, stesolid og hash. Og jeg kunne nævne flere eksempler.

Vi lever i et frit land, og vi kan selvfølgelig ikke forhindre en misbruger i at gå i hundene, men vi synes, det er vigtigt, at vi ikke har så frit et land, at børn bliver født med så svære skader. Der mener vi, at man som samfund skal gå ind og sige, at vi må sørge for, at gravide narkomaner kan tvangstilbagesholdes.

Som sagt er vi ikke imod en støtte- og kontaktpersonordning, vi tror blot ikke på, at det er nok. Vi tror ikke, at det kan stå alene, og derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag.